

O egzaminach wstępnych na Politechnikę

JAKO członek komisji egzaminów wstępnych na Wydział Chemiczny Politechniki Warszawskiej mogę podzielić się pewnymi uwagami i wnioskami, jakie mi się nasunęły.

Ogólne wrażenie, jakie wyniosłem z przebiegu egzaminów, było przynajmniej takie.

Trzy zadania pisemnie składające się na egzamin z matematyki były tak łatwe, że rozwiązanie ich nie stanowiło żadnego przekonywającego dowodu, iż zdający opowiadali ten przedmiot w zakresie obowiązującym absolwentów szkoły średniej, niewykonywanie zaś tych zadań dyskwalifikowało kandydata zdecydowanie. Moim zdaniem, na rozwiązanie tych zadań wystarczyłoby pół godziny, zdający zaś mieli do dyspozycji aż cztery godziny, co pozwoliłoby uczniom pomyśleć się nawet śladu zdenerwowania, gdyby oczywiście mieli choć... ślady wiadomości. A jednak większość zdających nie otrzymała oceny dostatecznej i tylko jeden uczeń wykonał pracę w przeciągu 50 minut bez zarzutu. Ci, którzy otrzymali ocenę niedostateczną lub zaliczającą, musieli składać egzamin ustny. Oczekiwano, iż wykonali zadania niesamodzielnie, musieli składać egzamin ustny. Oczekiwano, iż wykonali zadania niesamodzielnie, musieli składać egzamin ustny. Oczekiwano, iż wykonali zadania niesamodzielnie, musieli składać egzamin ustny.

Jeżeli chodzi o wnioski ogólne, to muszę podkreślić, że najbardziej smutne refleksje wzbudził w mnie nie tyle brak takich czy innych konkretnych wiadomości, ile brak jakiegokolwiek zainteresowania i udejarzająca wprost obojętność w stosunku do wielu doniosłych, palących zagadnień.

W latach ubiegłych obserwowałem, iż zainteresowania te zniknęły dopiero... po kilku latach studiów wyższych, w tym roku stwierdziłem, że młodzież traci je już w szkole średniej. Ten zanik zainteresowania na studiach wyższych pochodzi, moim zdaniem, z nieodpowiedniej i organizacji studiów. Przeciwnie są bowiem młodzież nie pozostawiająca jej zupełnie czasu na jakąkolwiek samodzielną pracę. Sądzę, że

taki sam jest również główny powód niskiego poziomu wiadomości i zainteresowań młodzieży kończącej szkołę średnią. Jest według mnie rzeczą niedopuszczalną zatrudnianie młodzieży przez 8 godzin dziennie, w tym czasie, że nie są to wypadki sporadyczne.

Niektóre odpowiedzi uczniów skłaniają mnie również do wyłączenia wniosków, iż poziom przygotowania naukowego nauczycieli szkół średnich, zwłaszcza prowincjonalnych, pozostawia wiele do życzenia. Sądzę, że warunki, w jakich odbywają się egzaminy na wyższe uczelnie powinny być zdecydowanie znośniejsze — i to zarówno w interesie całego społeczeństwa, jak i w interesie zdającego. Dla ucznia, który po ukończeniu szkoły średniej nie może przebrnąć przez pojacie katorcy czy logarytmu — studia na politechnice stają się jednym pasmem udręki.

Chciałem jeszcze zwrócić uwagę na to, że młodzież bardzo często nie zdaje sobie sprawy z rodzaju i charakteru zawodu, który sobie obrała, mimo szeroko prowadzonej przez wyższe uczelnie akcji informacyjnej.

Streszczając stwierdzam, że aby zmienić ten smutny stan rzeczy na wyższych uczelniach, należałoby przede wszystkim w sposób zasadniczy zreorganizować system studiów, a następnie zwiększyć wymagania stawiane na egzaminach kandydatom.

Prof. dr JÓZEF HURWIC

WIEŻĄCYM roku szkolnym w III kl. liceum pedagogicznego został wprowadzony nowy program psychologii.

Dotąd obowiązujące programy psychologii miały przede wszystkim na celu danie licealistom podstaw wiedzy psychologicznej dla zrozumienia procesu dydaktyczno-wychowawczego, z którym zapoznają go pedagogika.

Nowy program ma przygotować przyszłego nauczyciela do poznawania wychowania w procesie nauczania i wychowania po to, by w odpowiednim czasie nauczyciel ożył umiał skutecznie wykorzystywać swą wiedzę psychologiczną dla prawidłowego kształtowania osobowości swych wychowanków.

Wiedza, jaką nauczyciel psychologii przekazywał licealistom, umożliwiła im przyswojenie sobie poprawnej interpretacji działalności i wytworów swych wychowanków, zrozumienie mechanizmu rozwoju ich osobowości. Ze względu na mały wymiar godzin przeznaczony w planie nauczania na psychologię w lic. ped. (zamiast 3 godz. tygod. — obecnie 2 godz. tygod.) i ze względu na zasadniczy cel, który w tym krótkim czasie musi być osiągnięty, trzeba było zrezygnować z systematycznego kursu psychologii. Nowy program psychologii nie daje pełnego syste-

mu wiedzy psychologicznej, nie jest programem kursu systematycznego, lecz przededytacyjnego, w którym pewne, ważne dla przyszłego nauczyciela, zagadnienia zostały bardziej uwidacznione.

Inną odrębnością omawianego programu w porównaniu z poprzednimi licealnymi programami psychologii jest nastawienie na bardzo wyraźne i systematyczne przygotowanie licealisty do zrozumienia odpowiedzialnej, kierowniczej roli nauczyciela i wychowania w rozwoju dziecięcej psychiki. Dlatego też w nowym programie zagadnienia rozwojowe nie są wydzielone z całości programu, jak to miało miejsce poprzednio, lecz powiązane są ściśle z zagadnieniami pedagogicznymi: jak dziecko poznaje świat, jak dziecko pracuje, jak dziecko żyje z innymi.

W dotychczasowych programach zagadnienia rozwojowe dotyczyły problematyki i charakterystyki faz rozwoju psychicznego. Obecnie, powiązane z ćwiczeniami w zakresie poznawania ucznia w procesie nauczania i wychowania, ujęte na te konkretne problematyki pedagogiczne, ukazują prawdziwość rozwoju.

Nowy program psychologii charakteryzuje się ponadto bardzo konkretnym — niż miało to miejsce dotąd — wyszczególnieniem nauki Pawłowa dla interpretacji zjawisk psychicznych.

Te podstawowe cechy nowego progra-

Nowy program psychologii

mu psychologii znajdują swe odzwierciedlenie m. in. w różnej od programów poprzednich ilości godzin, przeznaczonych na poszczególne partie materiału. Np. w instrukcji programowej dla liceów pedagogicznych z 1954 r. (przedmioty pedagogiczne*) na temat „Metody poznawania psychiki dziecka” oraz hospitacje psychologiczne i ich omówienie przeznaczono łącznie 8 godzin. W nowym programie na samo wprowadzenie zagadnienia metod poznawania ucznia przeznaczono 6 godzin, ćwiczenia kierowane zaś w tym zakresie trwać powinny około 4 miesięcy.

Interesującą także — w zestawieniu z programami dawnymi — wygląda w nowym programie propozycja czasu przeznaczanego na zagadnienia fizjologii wyższych czynności nerwowych w porównaniu z czasem przeznaczonym na zagadnienia zjawisk psychicznych.

Np. w instrukcji programowej dla liceów pedagogicznych z roku 1954 (przedmioty pedagogiczne) na temat „Fizjologiczne podstawy procesów psychicznych” przeznaczono 9 godzin, zaś na „Główne rodzaje procesów psychicznych” — 31 godzin + 4 godziny na „Działanie”. W nowym programie na powstanie zjawisk psychicznych (a więc właśnie: „Fizjologiczne podstawy procesów psychicznych”) przeznaczono 10 godzin, zaś na zagadnienie zjawisk psychicznych niewiele więcej, bo tylko 13 godzin, w tym, na ogólną charakterystykę zjawisk psychicznych (ich dynamikę i subiektywność) opartą w głównej mierze na nauce Pawłowa przeznaczono 7 godz. (razem 30 godzin).

Nauczanie psychologii w liceum pedagogicznym spełnić winno poważną rolę w przygotowaniu zawodowym nauczyciela, i kształtowaniu ich postawy pedagogicznej. W okresie gdy jeszcze niezakończona walka z pozostałościami pedagogii w praktyce naszego wychowania socjalistycznego osłabia cząstkowo siłę oddziaływania pedagogicznego, gdy coraz większą i coraz ważniejszą rolę w rozwoju młodego pokolenia przynajmniej są szkoły, sprawa ukształtowania odpowiedzialnej, aktywnej

*) Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

*) Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Książki o Mickiewiczu

Zamieszczamy poniżej wykaz ważniejszych prac o Adamie Mickiewiczu wydanych w ostatnich latach.

KSIĄŻKI NAUKOWE I POPULARNO-NAUKOWE

Adam Mickiewicz 1798—1855. Poradnik bibliograficzny. Warszawa 1955, Biblioteka Narodowa, s. 19, ilustracja.

Wykaz ważniejszych utworów Mickiewicza i prac o nim z krótkimi omówieniami. Statystyka wydań dzieł poety w Polsce Ludowej. Krotki zyciorys. Wydanie nowe, rozszerzone — w przygotowaniu.

Leon Górnicki: Mickiewicz wśród Rosjan. Warszawa 1955, Książka i Wiedza, s. 162, ilustracja.

Szereg popularnych rozpraw ukazujących ideologiczne, literackie i polityczne związki poety z Rosjanami. Praca ta uzupełnia „Dziennik pobytu Adama Mickiewicza w Rosji” tegoż autora. Krotkie noty biograficzne dotyczące występujących w pracy Rosjan. Portrety. Mieczysław Jastrun: Szkiełko Adama Mickiewicza. Warszawa 1955, Polonia, s. 74, ilustracja, zł 6,00.

Bogato ilustrowane, popularne przedstawienie życia i twórczości poety. Praca ta została wydana także w jęz. angielskim, francuskim, niemieckim i hiszpańskim.

Stefan Kieniewicz: Legion Mickiewicza. (1848—1849). Warszawa 1955, Państw. Wydawn. Nauk., s. 176, ilustracja, zł 9,10.

Praca omawiająca na podstawie dokumentów dzieło Legionu Mickiewicza.

Zdzisław Libera: Adam Mickiewicz, wielki poeta polskiego romantyzmu. Warszawa 1955, Wiedza Powszechna, s. 62, ilustracja, zł 0,90.

Umiętnienie wykorzystujące wyniki najnowszych badań autor przedstawia w sposób popularny życie i twórczość poety oraz omawia znaczenie jego poezji w literaturze światowej.

Leonard Podhorski: Około: Realia mickiewiczowskie. Warszawa, Państw. Inst. Wyd., Cz. I, 1952, s. 265, zł 18. Cz. II, 1955, s. 136, zł 4,40.

Zbiór artykułów, w których autor próbuje wyjaśnić, jakie realnie istniejące sytuacje i osoby wpłynęły na powstanie utworów lub postaci mickiewiczowskich. Rozważania oparte zostały na wnikliwych studiach materiałów źródłowych. Indeksy nazwisk i nazw geograficznych. Mapa. W 1936 roku ukazał się tom III.

Julian Przybos: Czytając Mickiewicza. Warszawa 1955, Czytelnik, s. 183.

Zbiór szkiców poświęconych przede wszystkim formie utworów Mickiewicza, ich artystom oraz wrażeniu, jakie wywierają na autorze. Nowe wydanie przedrukowane na rok 1956.

Eugeniusz Sawimow: 1955, Wiedza Powsz., s. 131, zł 3,00.

Zwięzły zarys życia poety i omówienie najważniejszych jego utworów. Autor podkreśla ich piękno oraz wymowę polityczną i społeczną.

Stanisław Strumf: W ołki i wicz: Droga Mickiewicza. Warszawa 1955, Polonia, s. 87, ilustracja, zł 6,00.

Popularna biografia poety na tle jego czasów. Krótkie omówienie utworów. Przytoczone fragmenty ówczesnych pamiętników i listów. Liczne reprodukcje portretów, autografów itp.

Henryk Szypert: Adam Mickiewicz — poeta i człowiek czynu. Warszawa 1955, Czytelnik, s. 244, ilustracja.

Przystępnie napisane, wyczerpujące omówienie życia i twórczości poety. Autor prostuje niektóre fałszywe poglądy dotyczące politycznej i społecznej działalności Mickiewicza.

Stefan Żółkiewski: Spór o Mickiewicza. Wrocław 1952, Zakład Nar. im. Ossolińskich, s. 276, ilustracja, zł 22,80.

Nowatorskie oświetlenie okresu romantyzmu, twórczości i życia Mickiewicza

oparte na wynikach najnowszych badań historyczno-literackich. Wyczerpujące przypisy oraz indeks.

MATERIALY DO INSCENIZACJI

Adam Mickiewicz. Wieczór literacki. Wstęp i wybór materiałów — Zofia Stefanowska. Opracowanie wieczorów poezji i uwagi inscenizacyjne — Krystyna Berwińska Proj. kostiumów — Irena i Romuald Nowiccy. Proj. dekoracji — Jan Kosiński. Warszawa 1955, Czytelnik, s. 539, ilustracja, zł 12,00.

Wiersze i fragmenty większych utworów Mickiewicza zestawione z myślą o ich inscenizacji. Projekty czterech wieczorów literackich zaopatrzone we wskazówki dotyczące interpretacji aktorskiej, rysunku dekoracji, kostiumów itp.

Zofia Lissa, Olga Lada: Adam Mickiewicz w pieśni polskiej i obcej. Głos z fortepianem. Warszawa 1955, Polskie Wydawnictwa Muzyczne, s. 227, zł 84,00.

Zbiór melodii (do słów Mickiewicza) ułożonych przez kompozytorów polskich i obcych XIX i XX wieku.

Nowy numer „Płomyka”

W DRUGIEJ połowie listopada br. ukazał się Nr 6 „Płomyka” poświęcony całkowicie Adamowi Mickiewiczowi.

W numerze tym znajdzie czytelnik bogaty i różnorodny materiał tekstowy i graficzny. Oprócz utworów wielkiego poety, numer będzie zawierał m. in. ciekawe opowiadanie J. Chamieca pt. „Filarcka dłoń”, wiele interesujących anegdot z życia Mickiewicza, atrakcyjne konkursy i dużo pięknych, kolorowych ilustracji.

Ten numer „Płomyka” będzie dużą pomocą, która zbliży do dziecka postać naszego wielkiego poety.

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytutu Pedagogiki

Warto zaznaczyć, że instrukcja ta w zakresie psychologii stanowi już próbę przejścia od dawnego programu do nowego.

Argumenty zebrane na tym kursie wydatnie pomogły także w utrzymaniu psychologii w kl. III.

Uwagi na temat doświadczeń wynikających przy stosowaniu nowego programu w liceach, uwagi dotyczące projektu podręcznika oraz zapytania, co do realizacji poszczególnych partii materiału, prosimy kierować w ciągu roku szkolnego 1955/56 do Działu Psychologii Instytutu, by można je było wykorzystać w dalszych pracach nad programem oraz przy ostatecznej redakcji podręcznika.

ANTONINA GURCYKA
Dział Psychologii Instytut

Z życia ognio ZZNP

Kol. Marian Karczewski z Liceum TPD w Kaliszu zorganizował dyskusję nad filmem. W dyskusji wzięło udział około 60 osób.

W. Skrzypliski Kalisz

Nauczyciele, szczególnie więcej, w dużej mierze przyznają się do popularności trwającego obecnie Konkursu Czytelników Wiejskich.

Z. Malinowski Inostr. ZG ZZNP

ZOZ przy Szkole Podstawowej w Kowalu wystawiła kilkakrotnie w ciągu ub. miesiąca „Zemsta” Fredry.

Janina Zimecka Kowal

Związkowym telefonem

Pilne! Pilne! Halo! Halo! Prez. WRN Wydział Oświaty i Okręg ZZNP we Wrocławiu!

Prz. WRN Wydział Oświaty w Krakowie! Jak długo jeszcze nasi koleżki z powiatu Brzesko muszą czekać na nowe legitymacje służbowe i płacić podwójnie za przejazd koleją?

Związkowcy! Aktywni! Związkowci!

Czytacie i rozpowszechniacie „GŁOS PRACY” — pismo codzienne, organ Centralnej Rady Związków Zawodowych.

Państwowych Zakładów Wydawnictw Szkolnych

ukazuje się wkrótce

polski przekład wydania „Dzieł” Antoniego Makarewskiego (wyd. ANP BRSR, 1951-1952).

Wydanie to powinno się znaleźć w ręku każdego nauczyciela i wychowawcy.

Nakładem PZWS ukazały się komentarze dla korespondentów liceów ogólnokształcących.

Helena Michnik — HISTORIA dla klasy IX, str. 324, cena 10.85.

Helena Michnik — HISTORIA dla klasy X, str. 287, cena 9.35.

Zofia Bownińska — HISTORIA dla klasy XI, str. 306, cena 10.10.

Książki te zawierają, obok komentarza do historii powszechnej, pełny wykład historii Polski, dostosowany do programu liceum ogólnokształcącego.

Otwarcie Wystawy Sztuki Ludowej Dziesięciolecia

Dnia 4 listopada w salach wystawowych Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie otwarta została wystawa o brazująca 10-letni dorobek polskiej sztuki ludowej.

Wśród artystów, których eksponaty można oglądać na wystawie, nie brak także młodzieży szkolnej.

Pomimo poprawy wyniki nadal niezadowolające

(Dokończenie ze str. 1)

Do tych wszystkich trudności należy dodać te, które wynikają z wpływu walki klasowej na pracę szkoły.

Słuszne postulaty, które musimy realizować

WYNIKI nauczania są rezultatem całości działalności naszego resortu.

Poprawę wyników uzyskamy tylko dzięki jednoczesnemu podniesieniu poziomu pracy na wszystkich odcinkach naszej działalności.

Poprawę wyników uzyskamy tylko dzięki jednoczesnemu podniesieniu poziomu pracy na wszystkich odcinkach naszej działalności.

Ministerstwo Oświaty uważa za słuszne liczne wnioski w sprawie pracy szkół zgłoszone przez nauczycieli na konferencjach sierpniowych i przez wydziały oświaty.

Ministerstwo wzywa cały nasz aparat do szczególnego wysiłku na zaplanowanych — według naszej oceny — odcinkach pracy.

Ministerstwo wzywa cały nasz aparat do szczególnego wysiłku na zaplanowanych — według naszej oceny — odcinkach pracy.

Słuszne jest domaganie się kontynuowania oddziaływań nauczycieli od prac z zakresu planowania i sprawozdawczo-

ści, od nadmiaru konferencji oraz od przeciążenia pracami społecznymi i poleceń prezydium rad narodowych i komitetów partyjnych.

Spośród propozycji mających na celu poprawę warunków pracy nauczyciela szczególną uwagę poświęćmy niższe godzin pracy lekcyjnej nauczycieli szkół podstawowych.

Słuszne są postulaty rozbudowy sieci etatowych ODKO aż do objęcia nimi całego kraju.

Słuszne są wnioski w sprawie rewizji organizacyjnych i programowych założeń samokształcenia ideologicznego w kierunku silniejszego związania tego samokształcenia z pracą dydaktyczno-wychowawczą szkoły.

Słuszne są postulaty w sprawie polepszenia pracy uniwersytetów i PWSP, SN i liceów pedagogicznych z uwagi na braki, jakie wykazują młodzi nauczyciele w przygotowaniu naukowym i pedagogicznym.

Słuszne jest domaganie się większej uwagi ze strony nauki pedagogicznej dla bieżących trudności szkoły.

Słuszne jest domaganie się większej uwagi ze strony nauki pedagogicznej dla bieżących trudności szkoły.

Słuszne jest domaganie się kontynuowania oddziaływań nauczycieli od prac z zakresu planowania i sprawozdawczo-

względu na jej przyczynę, jest zawsze stratą (w indywidualnym i społecznym sensie), ale zmniejszenie drugoroczności przez zaniżanie wymagań jest szkodziwem społecznym.

Należy zaniechać przesyłania i ujawniania tematów egzaminacyjnych oraz zniechęcać usuwania ze szkoły uczniów liceów za rozkład moralny i lenistwo.

Należy przeciwstawić się naciskom zmierzającym do odciągania młodzieży od pracy szkolnej do pracy społecznej.

Zwiększenie dyscypliny pracy ucznia powinno stać się czołowym nakazem dla wszystkich nauczycieli.

Wymaga poważnego wzmocnienia pracy opiekuńczo-wychowawczej szkół.

Wymaga poważnego wzmocnienia pracy opiekuńczo-wychowawczej szkół.

W naszym dalszej pracy wysnujemy wszelkie organizacyjne i pedagogiczne wnioski z uwag o niedostatecznym udziale społeczeństwa w wychowaniu młodzieży.

W naszym dalszej pracy wysnujemy wszelkie organizacyjne i pedagogiczne wnioski z uwag o niedostatecznym udziale społeczeństwa w wychowaniu młodzieży.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Pamiętnika nauczyciela SZKOŁY NR 1001

1 listopada 1955 r. Taki natłok wrażeń, że wprost nie wiem, od czego zacząć.

Cieciałem urządzić całe przenosiny sprawnie i tanio. Po opanowaniu taryfy PKS i PKP (stosunek 10:1) zrezygnowałem ze sprawności na rzecz taniości.

Wymaga poważnego wzmocnienia pracy opiekuńczo-wychowawczej szkół.

W naszym dalszej pracy wysnujemy wszelkie organizacyjne i pedagogiczne wnioski z uwag o niedostatecznym udziale społeczeństwa w wychowaniu młodzieży.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

Konieczne jest zwiększenie produkcji pomocy graficznych do wszystkich przedmiotów nauczania.

ku szkolnego, wczesną wiosną rzucił pracę. Bractwo rozbalagani, zaległości w materiale znaczne, stosunek do nowego nauczyciela, jak zwykłe — wczajnie badanie słabych punktów.

Najłatwiej idzie z klasami VIII. Zadowolony niespodzianek. Ta sama co wszędzie nieznośność ortografii i gramatyki, gwar (róznorodna, bo to Ziemia Odzyskana), skąpy zasób słownictwa, małe czytanie. Im wyższa klasa, tym gorzej.

Klasa IX wita piśmiennie zadanie domowe gramkim, pełnym szczerego zdumienia „O-o-o-o”.

W klasie X takie samo „O-o-o-o” towarzyszy zarówno zadaniu domowemu, jak i wykazowi lektury obowiązkowej i uzupełniającej.

W klasie XI wiek uczniów i widmo matury powoduje nieco bardziej pozytywny stosunek do pracy.

Pierwsze tygodnie upłynęły właścicielom na zarzucaniu przynęty. Jeśli ich nie złapie na haczyk piękna utwory, program, skapituluję i... zaczęły dyktować. Więc idą na ścianę reprodukcje J. Koszaka, Byliny i Baduowskiego z własnych zbiorów i „Bogurodzica” wygrawana na starej płycie gramofonowej. Idzie Matejko na pomoc kronikarzem w klasie IX.

W klasie X przeżyłem straszny chwile, kiedy przy czytaniu ballady „Rybka” stawa „piersi jak jabuszka mleczna” wywołują głupeczy chichot w ostatniej ławce i emoknieją jak w kinie przy początku na ekranie. Pomógł ilustracje do „Ballad”, pomógł nieocenne „Inszeniacja” Kouskiego. Dziadów część II czytaliśmy już rólami. Ten, który przy „Rybec” emoknął, czytał „przeżył rolę” Guliarsa takim czajem, że aż mnie ciarki przechodziły. Dziecięta zniechęcały projekt, że „może być jak wieceorem w klasie jeszcze raz przeczytać wspólnie”. One przyniosły małą lampę, zastąpił się bibułka czerwona, może lepiej zielona... Coś się kłuje — może teatr szkolny...

W gronie jestem najstarszy wiekiem. Większość stanowią młodzi ludzie i młodzi nauczyciele. Staram się powoli ich rozgrzać i charakteryzować. Ogólne wrażenie dobre. Zdaje się, że jest to, co najważniejsze — chęć do pracy i ambicja.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Ale o tym kiedy indziej — bezka soli dopiero rozpoczęta.

Emercy radzą

Dnia 5. XI. br. odbyło się w Warszawie Walne Zgromadzenie Członków Inwalidzkiej Spółdzielni Emerytów Nauczycieli „Wspólna Sprawa”.

Placówka ta zatrudniająca obecnie 257 osób prowadzi następujące działy: inwalidzki, powielanie, oprawy obrazów, naprawy pomocy naukowych, nart i zabawek, dział przetworczy i filmów krótkometrażowych, zestawów plansz, usług artystycznych — plastycznych, fotografii, porządkowania archiwów oraz biura zleceń, likwidacji spółdzielni, tłumaczeń i przepisywania na maszynie.

Obecnie Zarząd Główny czyni starania o otwarcie podobnych punktów we wszystkich większych miastach Polski.

Zdjęcie przedstawia emerytów na sali obrad.

Foto: Cz. Górski

List do redakcji

W DNIU 17 października br. otrzymałem z Prez. MRN Wydziału Kadry nagane z ostrzeżeniem, której odpis podaje:

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Słupsku Nr K I-1/186/55 Słupsk, dnia 12 października 1955 r. Ob. Kajzer Henryk prac. Prez. MRN w Słupsku, Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Słupsku Uchwała Nr 40/153 z dnia 27 września 1955 r. postanowiło ukarać Obywatela naganą z ostrzeżeniem za niewykonanie polecenia w dniu 9 września br. odnośnie wzięcia udziału w akcji planowych odstaw zboża na terenie miasta Słupska.

W DNIU 17 października br. otrzymałem z Prez. MRN Wydziału Kadry nagane z ostrzeżeniem, której odpis podaje:

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Słupsku Nr K I-1/186/55 Słupsk, dnia 12 października 1955 r. Ob. Kajzer Henryk prac. Prez. MRN w Słupsku, Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Słupsku Uchwała Nr 40/153 z dnia 27 września 1955 r. postanowiło ukarać Obywatela naganą z ostrzeżeniem za niewykonanie polecenia w dniu 9 września br. odnośnie wzięcia udziału w akcji planowych odstaw zboża na terenie miasta Słupska.

W DNIU 17 października br. otrzymałem z Prez. MRN Wydziału Kadry nagane z ostrzeżeniem, której odpis podaje:

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Słupsku Nr K I-1/186/55 Słupsk, dnia 12 października 1955 r. Ob. Kajzer Henryk prac. Prez. MRN w Słupsku, Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Słupsku Uchwała Nr 40/153 z dnia 27 września 1955 r. postanowiło ukarać Obywatela naganą z ostrzeżeniem za niewykonanie polecenia w dniu 9 września br. odnośnie wzięcia udziału w akcji planowych odstaw zboża na terenie miasta Słupska.

W DNIU 17 października br. otrzymałem z Prez. MRN Wydziału Kadry nagane z ostrzeżeniem, której odpis podaje:

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Słupsku Nr K I-1/186/55 Słupsk, dnia 12 października 1955 r. Ob. Kajzer Henryk prac. Prez. MRN w Słupsku, Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Słupsku Uchwała Nr 40/153 z dnia 27 września 1955 r. postanowiło ukarać Obywatela naganą z ostrzeżeniem za niewykonanie polecenia w dniu 9 września br. odnośnie wzięcia udziału w akcji planowych odstaw zboża na terenie miasta Słupska.

W DNIU 17 października br. otrzymałem z Prez. MRN Wydziału Kadry nagane z ostrzeżeniem, której odpis podaje:

Czytelnicy i korespondenci piszą

Niewielki pożytek, a duże kłopoty. Nie miałam zamiaru wypożyczyć sobie na temat konferencji sierpniowej, ale artykuły zamieszczone w „Głosie Nauczycielskim” zachęciły mnie do napisania tych uwag.

Zaraz po konferencji, a nawet w czasie jej trwania rozmawiałam z wieloma koleżankami pytając je, co nam — wychowawczynie przedszkoli — konferencja sierpniowa daje? Odpowiedzi były podobne: Dobre, kłopotów, mało pożytku. Mówiąc o kłopotach miałam na myśli rozmowy z rodzicami, których dzieci uczęszczają do przedszkola.

Podobnie jak w latach ubiegłych, tak i w tym roku zawiadomiam rodziców, że w dniach 29 i 30 sierpnia nie przysyłaj dzieci do przedszkola. Miałby przysłać tylko te dzieci, które nie mają w domu żadnej opieki w godzinach pracy matki i ojca.

I tu — jak zwykle — zaczęły się nieprzyjemności. Wielu rodziców upierało się przy tym, że dziecko musi być w przedszkolu, mimo że w domu miało zapewnić opiekę (np. ojciec na urlopie wypoczynkowym, matka na urlopie macierzyńskim). Inni domagali się zaświadczeń z przedszkola, że dziecko nie będzie niebezpieczne, inni wreszcie wymyślali. (Według Dziennika Urzędowego Min. Ośw. Nr 10, 1955 r. dzieci w ilości do 10 mogą przebywać w przedszkolu pod opieką woźnej. Ale co zrobić, jeżeli w dniu takim przyjdzie więcej dzieci? Co do tego nie ma żadnych zarządzeń, a my nie możemy dać sobie rady z rodzicami).

Jedną z matek na wiadomość o ograniczeniu ilości dzieci w związku z konferencją sierpniową zapytała obrzydliwym tonem: „po cóż wam konferencja sierpniowa?”

Gdy później zastanawiałam się nad wypowiedzianymi słowami i jednocześnie nad konferencją — pomyślałam, że oni jednak mają trochę racji. Coż bowiem daje konferencja sierpniowa wychowawczynie przedszkoli?

W pierwszym dniu konferencji siedziemy i słuchamy pilnie referatu kierownika Wydziału Oświaty, a następnie dyskusji i czujemy się jak przysłówiowe piąte koło wozu. W referacie bowiem nie mówi się nie o pracy przedszkoli, nie ma ani słowa o zagadnieniach, które by nas dotyczyły. W dyskusji zaś głośno przemawiają wychowawczynie przedszkoli, nie wzbudził żadnego zainteresowania, żadnego odgłosu ze strony nauczycieli.

Nie więcej korzyści wyniosłyśmy z drugiego dnia konferencji sierpniowej. Referat mówił o zagadnieniach wychowania przedszkolnego i przeważnie o tym, że należy być przy tym, że dziecko musi być w przedszkolu, mimo że w domu miało zapewnić opiekę (np. ojciec na urlopie wypoczynkowym, matka na urlopie macierzyńskim). Inni domagali się zaświadczeń z przedszkola, że dziecko nie będzie niebezpieczne, inni wreszcie wymyślali. (Według Dziennika Urzędowego Min. Ośw. Nr 10, 1955 r. dzieci w ilości do 10 mogą przebywać w przedszkolu pod opieką woźnej. Ale co zrobić, jeżeli w dniu takim przyjdzie więcej dzieci? Co do tego nie ma żadnych zarządzeń, a my nie możemy dać sobie rady z rodzicami).

Jedną z matek na wiadomość o ograniczeniu ilości dzieci w związku z konferencją sierpniową zapytała obrzydliwym tonem: „po cóż wam konferencja sierpniowa?”

Gdy później zastanawiałam się nad wypowiedzianymi słowami i jednocześnie nad konferencją — pomyślałam, że oni jednak mają trochę racji. Coż bowiem daje konferencja sierpniowa wychowawczynie przedszkoli?

W pierwszym dniu konferencji siedziemy i słuchamy pilnie referatu kierownika Wydziału Oświaty, a następnie dyskusji i czujemy się jak przysłówiowe piąte koło wozu. W referacie bowiem nie mówi się nie o pracy przedszkoli, nie ma ani słowa o zagadnieniach, które by nas dotyczyły. W dyskusji zaś głośno przemawiają wychowawczynie przedszkoli, nie wzbudził żadnego zainteresowania, żadnego odgłosu ze strony nauczycieli.